

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým v právní věci **žalobce: P. H.**, bytem X, zastoupeného Mgr. Martinou Pekárkovou, advokátkou se sídlem Nebušická 709, Horoměřice, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2016, čj. x,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2016, čj. x **se z r u š u j e a v ě c s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.949 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Martiny Pekárkové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 15. 9. 2016, ve znění doplnění žaloby doručeného soudu dne 6. 11. 2016, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla jeho námítky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 6. 5. 2016, čj. x. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci od 16. 6. 2016 odňala invalidní důchod, neboť žalobce již dle posudku OSSZ Mělník není invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), protože jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

Žalobce předně namítl, že posudková lékařka, jejíž posudek ze dne 18. 7. 2016 byl podkladem napadeného rozhodnutí, posuzovala jeho zdravotní stav jen na základě lékařských zpráv, ačkoliv mohla přítomného žalobce vyšetřit, tedy skutkový stav nebyl zjištěn dostatečně. Žalobce současně poukázal na to, že zmíněný posudek téměř doslovně odpovídá předchozímu posudku vypracovanému OSSZ dne 2. 5. 2016. O nedostatečnosti skutkových zjištění rovněž svědčí to, že revidující lékařka doporučila lékařské psychologické vyšetření s podezřením na pokles kognice, avšak nepočkala na případnou lékařskou zprávu, jakožto další relevantní průvod pro závěrečné vyjádření, nýbrž pouze nekriticky přebírala texty písemných dokladů, které měla k dispozici. Žalobce se přitom podrobil psychologickému vyšetření (k čemuž připojil lékařskou zprávu MUDr. H. M. z 25. 8. 2016), jehož závěry jsou způsobilé k provedení nového, komplexního fyzického posouzení jeho zdravotního stavu. Skutkové

závěry správních orgánů dále dostatečně nezohledňují profesi žalobce. Posuzování pracovní schopnosti je neoddělitelně spojeno s dosaženým vzděláním, zkušenostmi a znalostmi ve vztahu k tělesnému a psychickému stavu. Žalobce v této souvislosti připomněl judikaturu Nejvyššího soudu, která se zabývala otázkou, zda zdravotní postižení ve vztahu k poklesu pracovní schopnosti je jediným kritériem pro přiznání invalidního důchodu.

Žalobce dále v rámci žaloby poukázal na to, že napadené rozhodnutí je v korelaci k reviznímu zdravotnímu posudku nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť úředním jazykem každého řízení je čeština, přičemž všechny podklady jsou psány ve velkém rozsahu latinsky, a žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvedl, proč vycházel z nesrozumitelného posudku. Žalobce uznává odbornou terminologii lékařské profese, nicméně rozhodnutí vydává správní orgán, a pro něj by měly být informace srozumitelné. Podle žalobce jde o nekritické převzetí závěru bez možnosti porozumět obsahu posudku.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě poukázala na to, že žalobcem vznesené námitky směřují k posouzení jeho zdravotního stavu, a proto navrhla, aby soud nechal přezkoumat správnost posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“). Rozhodnutí ve věci žalovaná ponechala na úvaze soudu.

Při jednání u soudu žalobce nad rámec svých písemných podání zdůraznil, že v řízení před žalovanou nebyl osobně vyšetřen a jeho zdravotní stav byl posuzován jen na základě předložené dokumentace, ač od jejího vyhotovení může dojít ke zhoršení zdravotního stavu posuzovaného. Poukázal přitom na nevhodnost takové praxe.

Žalovaná při jednání u soudu setrvala na svém písemném vyjádření k věci.

Z předloženého správního spisu soud ověřil, že rozhodnutím žalované ze dne 24. 6. 2015, čj. x, byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7.816 Kč měsíčně, neboť dle posudku OSSZ Mělník poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %. Námitky žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 21. 8. 2015, čj. 680 624 1519/42091-IB. Následně byl zdravotní stav žalobce posouzen dne 2. 5. 2016 (posudek OSSZ Mělník čj. LPS/2016/787-ME_CSSZ). Jak plyne z tohoto posudku, invalidita byla uznána pro stav po polytraumatu dne 14. 5. 2014 (poražen pásovým traktorem, těžké postižení s podstatným omezením funkce levé dolní končetiny a celkové pohyblivosti). Od posledního posouzení došlo k posudkově významným změnám (stabilizaci a zlepšení). Paréza brachiálního plexu odezněla. Posudek proto zdravotní postižení žalobce hodnotí jako lehké postižení levé dolní končetiny pro delší chůzi a stání a zařadil jej pod položku 13a oddílu B kapitoly XV. přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) s mírou poklesu pracovní schopnosti 15 %, kterou vzhledem k vlivu postižení na možnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti zvýšil na celkových 25 %.

Na základě posledně zmíněného posudku pak žalovaná shora již zmíněným prvostupňovým rozhodnutím ze dne 6. 5. 2016 žalobci invalidní důchod od 16. 6. 2016 odňala. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. 5. 2016 námitky s tím, že jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 35%. V řízení o těchto námitkách pak nechala žalovaná zpracovat další posudek o zdravotním stavu žalobce (ze dne 18. 7. 2016, čj. LPS/2016/614-NR-STC_CSSZ). Podle tohoto posudku se u žalobce jedná o poúrazový stav po fraktuře v oblasti hlezna s přetrvávající deformací a omezením hybnosti hlezna.

Končetina je plně zatížitelná, avšak žalobce je limitován z hlediska dlouhého stání a chůze. Jedná se nicméně o lehké postižení, neboť bérec není značně deformován, nejsou patrné svalové atrofie a funkce končetiny není značně omezena. Od posledního posouzení došlo ke zlepšení a stabilizaci zdravotního stavu. Paréza brachiálního plexu odezněla a levá dolní končetina je plně zatížitelná. S ohledem na výše uvedené posudek zařadil postižení žalobce pod položku 13a oddílu B kapitoly XV. přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. S ohledem na omezení hybnosti hlezna zvolil posudek horní hranici (15 %), přičemž pokles pracovní schopnosti s přihlédnutím k profesi žalobce dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšil na 25 %. Podle posudku žalobce není schopen fyzicky náročné práce spojené s dlouhým stáním a chůzí. Za vhodné posudek označil psychologické vyšetření s ohledem na podezření na pokles kognice.

Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Vzhledem k tomu, že žalobcem uplatněné žalobní námitky se týkají předně posouzení jeho zdravotního stavu a souvisejících skutkových závěrů žalované, je nutno předeslat, že posouzení toho, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav či posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám; tedy sám zdravotní stav žalobce nepřezkoumává, ani tak činit nemůže. Zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Posudková činnost předpokládá odborné lékařské znalosti a znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek vypracovaný posudkovou komisí je jedním z důkazů v soudním řízení a soud jej hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 13/2003-54, čj. 6 Ads 158/2012-24, případně čj. 6 Ads 11/2013-20). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží.

Soud tedy v návaznosti na výše uvedené doplnil dokazování v dané věci o posudek posudkové komise ze dne 4. 5. 2017, čj. 2017/775-PH, která po osobním vyšetření žalobce odborným lékařem z oboru rehabilitace a po rozboru předložených lékařských zpráv (včetně zpráv předložených žalobcem v řízení před soudem) předně připomněla, že žalobce, který celoživotně vykonával práci zedníka, utrpěl desaxaci levého hlezna a nohy, otevřenou zlomeninu levé lýtkové kosti, rupturu (přetržení) deltového vazů, luxaci (vymknutí) Lisfrankova kloubu, otevřenou ránu na pravém stehně a zlomeninu pravé lýtkové kosti. Žalobce se podrobil opakovaným operacím, avšak přetrvávala deformace chodidla a kotníku (artróza Lisfrankova a Chopartova kloubu vlevo), vymizela nožní klenba a hybnost hlezna zůstala omezena, což působí nejistotu a bolesti při chůzi (zesílené při špatném došlapu).

Mimo to trvají rovněž noční klidové bolesti, které spolupůsobí při vzniku těžkých poruch spánku. Potíže s mobilitou dle posudkové komise dominují při pohybu na ulici v běžném provozu, nástupu a výstupu z prostředků hromadné dopravy a při chůzi po schodech. Přidružují se rovněž psychické potíže žalobce – reaktivní anxiosně depresivní porucha, projevující se obavou z přecházení a ze sražení ze schodů, které dokládá psychiatrické vyšetření žalobce. K tomu posudková komise doplnila, že žalobce je pro uvedené potíže a těžké poruchy spánku, nesoustředěnost a zhoršení paměti v trvalé péči psychiatra a užívá sedativa. Psychické potíže žalobce posudková komise uzavřela s tím, že po půlroční léčbě psychiatr zhodnotil posttraumatickou depresi jako téměř odeznělou s přetrvávající fobií z poražení autem či lidmi. Opětovné vykonávání původní profese je dle posudkové komise nemožné. Jako problematickou posudková komise hodnotí i možnost rekvalifikace žalobce s přihlédnutím k psychickým problémům. Posudková komise na základě uvedených skutečností dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je poúrazové funkční postižení levé končetiny, které pro účely stanovení míry poklesu zařadila pod položku 13b oddílu B kapitoly XV. přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž hodnotila pokles pracovní schopnosti na horní hranici 35 %. S přihlédnutím k dosavadní výdělečné činnosti žalobce posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila o dalších 10 %, tedy celkem 45 %. Podle posudkové komise je tedy žalobce invalidní v prvním stupni, neboť pokles jeho pracovní schopnosti dosahuje 35 %, avšak nepřesahuje 49 %. Rozdílné hodnocení oproti řízení o námitkách posudková komise odůvodnila výraznou deformací chodidla a kotníku, nejistotou a bolestivostí chůze, kvůli nimž se žalobce v terénu pohybuje s pomocí trekových holí. Mimo to posudková komise poukázala na psychiatrem medikamentózně léčenou posttraumatickou poruchu fobického charakteru. Posudková komise doplnila, že v případě žalobce se již nejedná o invaliditu druhého stupně, neboť pravá končetina je po konzervativně léčené zlomenině plně funkční, došlo k ústupu parézy brachiálních plexů (vzniklých v souvislosti s používáním podpažních berlí) a nález na horních končetinách je momentálně v normě.

S ohledem na uvedené závěry posudku posudkové komise, v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (soud tento posudek hodnotí jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí žalované je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nedostatečně zhodnotila zdravotní stav žalobce, kdy především odpovídajícím způsobem ve smyslu shora citovaného posudku posudkové komise nezohlednila charakter zbytkového funkčního postižení levé dolní končetiny žalobce a léčenou posttraumatickou poruchu fobického charakteru.

Přestože zdejší soud další žalobcem uplatněné námitky v dané věci důvodnými neshledal, s ohledem na výše uvedené nezbyvá, než napadené rozhodnutí zrušit jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).

K dalším žalobcem uplatněným námitkám soud nad rámec výše uvedeného pouze poznamenává, že napadené rozhodnutí dosavadní profese, vzdělání a znalosti žalobce zohledňuje, což je zjevné z využití zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 %. Stejně tak nelze souhlasit se žalobcem v tom, že by v důsledku hojného užívání latinských termínů bylo napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Zdejší soud si je vědom problematičnosti přezkumu některých rozhodnutí žalované s ohledem na často nedůvodné nadužívání odborné terminologie plynoucí z podkladů takových rozhodnutí (což ostatně reflektuje i aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu, srov.

např. jeho rozsudek čj. 2 Ads 17/2017-15), v nyní projednávané věci však soud neshledal, že by napadené rozhodnutí v tomto ohledu vykazovalo natolik zjevné vady, že by to samo o sobě zakládalo důvod k jeho zrušení pro nesrozumitelnost.

V dalším řízení, v němž je vázána právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), pak především v návaznosti na výše uvedené žalovaná bude povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlídnout mimo jiné právě i k citovanému posudku posudkové komise ze dne 4. 5. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal náhradu nákladů řízení odpovídající odměně jeho zástupce v celkové výši 8.949 Kč. Jedná se o odměnu za 5 úkonů právní služby po 1.000 Kč [převzetí a příprava zastoupení, 2 x doplnění žaloby, účast u jednání posudkové komise a účast u jednání soudu – § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž soud přičetl paušální částku jako náhradu hotových výdajů ve výši 5 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 citovaného vyhlášky), dále náhradu za promeškaný čas v délce 4 půlhodin ve výši 4 x 100 Kč (§ 14 citované vyhlášky) a náhradu jízdních výdajů v celkové výši 496 Kč [skládající ze základní náhrady ve výši 261 Kč (dvakrát cesta z Horoměřic do Prahy a zpět, celkem 67 km) a z náhrady výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu ve výši 235 Kč (§ 1 a § 4 vyhlášky č. 440/2016 Sb.)]. Vše shora uvedené navýšeno o 21% DPH ve výši 1.553 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 8. listopadu 2017

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
samosoudce

Za správnost:
B. K.